

Pedeapsa pentru păcat și originea ei

4 noiembrie 2004

Gili Cârstea

Cu ceva timp în urmă, pe forumul bisericii (decedat între timp) se analiza caracterul lui Dumnezeu. Un grup de cărturari apărau cu aplomb și vigoare imaginea unui Dumnezeu drept, care trebuie să pedepsească nelegiuirea și pe nelegiuiții care nu au acceptat să fie vindecați. Ei combăteau imaginea unui Dumnezeu milos, susținând că dreptatea cere o intervenție violentă și decisivă, altfel păcătoșii ar continua să trăiască în mizerie la nesfârșit. Ei negau categoric faptul că moartea are o altă cauză decât pedeapsa lui Dumnezeu.

Aceasta este imaginea creștinismului despre caracterul lui Dumnezeu. Ea a fost predicată de la amvoane și expusă în mii de publicații, până a ajuns un munte insurmontabil chiar pentru biserica rămășiței. Vă invit la un exercițiu simplu, spre a vedea cât de familiară este pentru noi această imagine. Voi cita un paragraf din *Spiritul Profeției*, mai precis din *Hristos, lumina lumii*, capitolul S-a sfârșit, și vă rog să constatați cât de bine se potrivește cele spuse aici de sora White cu teologia bisericii noastre:

„Fiecare păcat trebuie să fie pedepsit; iar dacă Dumnezeu ar anula pedepsirea păcatului, El nu ar fi un Dumnezeu al adevărului și dreptății” (DA 761).

Vi se pare corectă poziția aceasta despre pedeapsa lui Dumnezeu? Sigur că vi se pare corectă, deoarece ați auzit-o de mii de ori prezentată la amvoanele noastre. Mila nu anulează dreptatea, iubirea nu înlătură legea și efectele călcării ei. Dumnezeu va fi obligat să omoare pe toți călcătorii legii, cu toate că o asemenea operațiune este pentru El o „lucrare ciudată.”

Acum va trebui să-mi cer scuze, deoarece am omis din paragraful de mai sus două cuvinte, cuvinte care schimbă complet ecuația. Iată cum sună el de fapt:

„Fiecare păcat trebuie să fie pedepsit, insista Satana; iar dacă Dumnezeu ar anula pedepsirea păcatului, El nu ar fi un Dumnezeu al adevărului și dreptății.”

Vă dați seama în ce situație grotescă ne aflăm, repetând insinuările mincinoase ale lui Satana? Ca să mascheze adevăratul motiv al morții, adică despărțirea de izvorul vieții, marele amăgitor sugera că Dumnezeu va fi constrâns de lege să omoare pe călcătorii ei. Și nu numai să-i omoare. Ei vor trebui torturați la maxim, iar Dumnezeu Își va folosi puterea creatoare spre a-i împiedica să moară prea devreme. Aceasta este imaginea lui Satana despre „un Dumnezeu al adevărului și dreptății.”

La o asemenea teologie a fost înhămat creștinismul contemporan, plecat în adorare la picioarele dumnezeului acestei lumi. Baal s-a furișat în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu, iar urmașii lui Hristos n-au nici cea mai vagă idee despre conspirația la care participă cu veselie și entuziasm.

Teribilă va fi trezirea la realitate. Dacă se va produce vreodată.